

[Wilhelm]

og jeg skal henvise til, hvad vi sagde ved den lejlighed. Det er klart derudfra, at vi er imod et forslag som det her.

Som flere ordførere har været inde på – og jeg synes ikke, det er for meget at konstatere det én gang til – vil dette forslag ikke engang betyde en afbureaukratisering, som det hedder i overskriften, men vil lægge hele den bureaukratiske proces ind mellem selve adoptionen og den endelige afgørelse, og det er i vores øjne meget værre.

Det er den ene virkning, det vil have. Den anden er, at bureaukratiseringen bliver langt mere vilkårlig end efter de gældende regler.

Jeg synes, det er noget makværk. Det kan være, man tror, man kan fiske stemmer på sådan noget, men det er altså på børnenes bekostning, og jeg synes, det eneste glædelige i dag er, at ingen af de tre forslagsstillere er mødt op i salen for at forsvare dette makværk. Jeg synes, det vil klæde fremskridtspartiet, om der heller ikke er andre af partiets folketingsmedlemmer, der vil forsvare dette makværk.

Knud Lind (FP):

Da ordføreren for forslagsstillerne ikke kan være til stede, har jeg indvilget i at overtage hvervet.

Justitsministeren sagde, at retsudvalget skal holde et særligt møde. Det er kun glædeligt. Så kunne man spørge: hvornår skal sådan et møde holdes? Vi fra fremskridtspartiet håber, at det kan ske snart. Ministeren ser med forventning hen til disse forhandlinger. Vi håber, at det ikke skal betragtes som en slags syltekrukke, men at der virkelig sker noget, og det kan være, at ministeren nærmere kan redegøre for dette.

Fru Lis Møller talte om, hvorledes socialudvalget kunne gribe ind, og man har også været inde på, at det nok ville give det samme bureaukrati. Nu er det jo således, at socialudvalget i en kommune kunne kalde ansøgerne op til sig – det sker da ofte i andre sager – hvor man så har en personlig samtale med dem, i stedet for at man kører igennem. Hvis fru Lis Møller læser igennem, hvad hun selv har sagt, så var der en restriktiv, en bureaukratisk og en meget tung arbejdsgang. Man kunne godt tænke sig en lidt nemmere arbejdsgang og en direkte personlig kontakt med disse mennesker, som ønsker at adopte

re et barn. Socialudvalget kunne så direkte – selvfølgelig ikke mens de var der, men bagefter – tage stilling til sagen. Jeg mener, at så mange er der nok heller ikke ude i en lille landkommune f.eks., at man ikke kunne tage dem ind til en samtale i socialudvalget.

Jeg kan sige til venstres ordfører, at vi ønsker ikke at lefle for bestemte grupper, men vi ønsker, at sagerne kan få en hurtigere behandling, og at disse stakkels mennesker, som af en eller anden grund ikke på anden måde er i stand til at få børn, får det lidt nemmere. Det er det, der ligger i dette forslag.

Fru Alice Faber taler om hvid slavehandel – hvid slavehandel! – i forhold til dette forslag, der ganske enkelt bare skal afbureaukratisere en lille smule. Jeg vil gerne spørge, om ikke fru Alice Faber helt konkret kan give en begrundelse for det meget hårde udtryk »hvid slavehandel«. Det vil vi meget gerne høre her fra talerstolen.

Fru Aase Olesen mener, at lovforslaget er unødvendigt. Ja men var den debat også unødvendig, vi havde her for kort tid siden? Nu er det gud ske lov således, at det ikke er fru Aase Olesen eller det radikale venstre, der skal bestemme, hvilke forslag fremskridtspartiet skal fremsætte, eller hvad det er unødvendigt at tale om fra denne talerstol. Formanden kan gribe ind, hvis der kommer noget utilbørlig tale, men det undrer mig lidt, at tanken om direkte at gribe ind lige skulle komme fra det radikale venstre.

(Kort bemærkning).

Lis Møller (KF):

Jeg behøver såmænd ikke at læse, hvad jeg sagde den 25. januar, for det kan jeg udmærket huske, og jeg står ved alt, hvad jeg sagde under den debat, også ønsket om ændringer af reglerne, hvor de ikke kommer barnet til skade, men jeg sagde også, at jeg mente og stod fast på, at der skulle en undersøgelse til.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Det skulle bestemt ikke være nogen bebrejdelse mod fru Lis Møller, men når man læser i fortrykket, sp. 4664 den 25. januar 1983, så siger fru Lis Møller: